

”ميني بچي - اس ڊراما کي آندر وناش کي پارِي نُونڌ هئ،

تمهين وناش کي پهلي گرمائيت بننا هئ“

پرشن :- باپ کي ڪن شبدون کي ڪشش سنمڪ ۾ بهت هوتي هئ؟

اُتر :- باپ جب ڪهتي، تم ميري بچي هو، تو ان شبدون کي ڪشش سنمڪ ۾ بهت هوتي هئ. سنمڪ سُنني سين بهت اچا لڱتا هئ. مذوبن سڀ بچون ڪو آڪرشت ڪر تا هئ ڪيونڪ يهان هئ ايشوريه پريوار. يهان برهمڻون ڪا سنگنن هئ. برهمڻ آپس ۾ گيان کي لين دين ڪرتي هئ.

گيت :- هماري تيرت نيارِي هئ....

اوم شانتی . بچي جانتی هئ ڪ هر آوناشي ياترا آتوا روحاني ياترا پر جا رهي هئ. جس ياترا سين هر لوت ڪر مرتيولوك ۾ نهين آئيني. منش تو يه بات جانتی هين نهين ڪ آئسي ياترا پي ڪوئي هوتي هئ، جهان سين ڪي لوت ڪر آنا نه پري. تم لڪي استارس ڪو آبي پتا پرا هئ. يه پڪا ياد ڪرنا هئ. هر آتمائين پارت بجاتي هئ. اُس ناٿڪ ۾ آئسي نهين ڪهينگي ڪ مجه آتما نين يه وستر پهن ڪر پارت بجايا، آب گهر جاتي هئ. وو تو آپني ڪو شرير هين سمجهتي هئ. يهان تم بچون ڪو گيان هئ هر آتما هئ، يه شرير روپي ڪپڙا چور ڪر دوسرا جاڪر لينگي. يه 84 جنمون ڪي پڙاڻي ڪپڙي هئ، يه چور ڪر نئين دنيا ۾ ڪر نئين ڪپڙي لينگي. يه لڪشمي نارائڻ نين ڪپڙي پهنی هئ نان! تمهاري هين راجڌاني ڪي هئ. تم پي جاءِ آئسي نئين دتوي ڪپڙي پهنينگي. يهان تو ڪهتي هئ مجه نرگڻ هاري ۾ ڪوئي گڻ ناهين. باپ هين ڪر آئسا گڻوان بناتي هئ. باپ ڪهتي هئ ميرا پي پارت هئ، آڪر ڪر تمڪو واٽيسليس بناتا هون. يهان يه هئ جيون بند ڌام، راوڻ راجيه هئ. يه تمهاري ٻڌي ۾ هئ، هر پنت سين پاون ڪر پاون سين پنت ڪئسي بنتي هئ. تم بچي جانتی هو ڪلهيگ هئ انڌيارا. راوڻ راجيه ڪا آب انت هئ، رام راجيه ڪي آب آد هوني هئ. آبي هئ سنگم. ڪلپ ڪي سنگم يگي باپ ڪو هين آنا پرتا هئ. دنيا والي پي آب يه سمجهه رهي هئ ڪ آب وناش ڪا سميه هئ اوڙ استاپنا آرٿ پڳوان ڪهان گپت ويس ۾ هئ. آب گپت ويس ۾ تو تم آتمائين پي هو، آتما الگ هئ، شرير الگ هئ. يه منش چولا گپت ويس هئ. باپ ڪو پي اسر آنا هئ. تمهاري شرير پر نام پرتي هئ، انڪو تو شرير هئ نهين. تم پي آتما هو، وه پي آتما هئ. آتما ڪا آتما ڪي سات آب موه هوئا هئ. گاتي پي هئ اوڙ سنگ ٿوڙ، تم سنگ جوڙينگي. جيئسي آپ موه جيت هو، وئسي هر پي بنينگي. بابا بهت موه جيت هئ. ڪتني ڏير بچي هئ، جو ڪام چتا پر بئن جل گئي هئ. پرم پتا پرماتما آتي هين هئ پڙاڻي دنيا ڪا وناش ڪراني، ڪر موه ڪئسي هونگا. پنتون ڪا جب وناش هو تب تو شانتی ڪا راجيه هو. اس سميه سڪ تو ڪوئي ڪو پي هئ نهين. سڀي تموپرڌان ڏکي بن گئي هئ. يه هئ هين پنت دنيا. شو بابا هين آڪر سورب ڪي استاپنا ڪرتي هئ، جسڪا نام شواليه پرا هئ. شو بابا نين ديوتائون ڪي راجڌاني استاپن ڪي. وه هئ چئن شواليه. اوڙ وه شواليه جسپر شو ڪا چتر هئ وو تو جڙ هو گيا. آبي تم

سمجھ گئي هو ڪ لڪشمي نارائڻ بروبڙ سور ٻ کي مالڪ ٿي. پوڄي ٿي آب ڦر پوڄي بن رهي هئ. تمڪو آڀي ڳيان هئ. تڙ لڪشمي نارائڻ کي مندر ۾ ڄاڪر اُنڪو ماڻا نهيڻ ٿيڪ سڪينگي. تڙ تو اُنڪي راجڌاني ۾ چئڻن ۾ ڄاتي هو. ڄانتي هو ديوتا ٿي، آب نهيڻ هئ. جو پاسٿ هوڪر گئي هئ اُنڪي چتر بنتي هئ. لڪشمي نارائڻ کي مندر سڀ سين ڄاسني ٻرلا بناتي هئ. تو اُنڪي پي سروس ڪرني چاهيئي. تڙ جو يه لڪشمي نارائڻ کي مندر بناتي هو، هر آپڪو انهن کي 84 جنمون کي ڪهاڻي سُناتي هئ. ڀڪتي سين يه سَوَغات ديني چاهيئي. بابا سروس کي ڀڪتيان تو بناتي هئ. ماتائين ڄاڪر بولي آپ اُنڪي مندر تو بناتي هو پرنٽو اُنڪي جيون ڪهاڻي ڪو ڄانتي نهيڻ. هر ڄانتي هئ اؤر سمجھاءِ پي سڪتي هئ. سمجھاني والي بڙي رسيلي چاهيئي. باپ پي بئڻ سمجھاتي هئ نان. بابا ڪهتي اُگر چوڻي نهيڻ ملتي هئ تو گھر بئني ياد ڪرو. يه تو ڄانتي هو هر شو بابا کي سنتان هئ. مرلي تو مل ڄاتي هئ. اُسي نهيڻ ڪ يهان آني سين ياد کي ياترا آڇي هونگي، گھر ۾ بئني سين ياد کي ياترا ڪر هو ڄائينگي. بادل ڄاتي هئ رفرش هوني. تڙ پي آتي هو، رفرش هوني. بابا پاس سنمڪ ڄائين. آتما ڪو ڳيان هئ، سنمڪ سُنني سين آڇا لگتا هئ. بات تو وهي هئ، ديڪتي هو شو بابا ڪسي بئڻ بچون ڪو سمجھاتي هئ. ”بچي تڙ ميري هو“، تڙ نين 84 جنمون ڪا پارت بجايا هئ. تڙ جنر مرڻ ۾ آتي هو، مئن نهيڻ آتا هون، مئن پُرنجر نهيڻ ليتا هون. اُجنما پي نهيڻ هون. آتا هون پرنٽو ٻوڊي تن ۾ پرويش ڪرنا هون. تڙ آتما چوڻي بچي کي شرير ۾ پرويش ڪرتي هو، مئن پرمڌام سين آتا هون، نيچي پارت بجاني. مئن وڪاري کي گرپ ۾ نهيڻ آتا هون. مجھي ڪهتي هو تميؤ ماتاشچ پتا.... ميرا ڪوئي ما باپ هو نه سڪي. مئن صرف شرير ڪا آڌار لي پارت بجاتا هون. تڙ مجھي ٻلائي هو ڏڪ هرڪر، سڪ ديني کي ليئي. آب سنمڪ آيا هون، آتمائون سين بات ڪر رهي هئ. يهان تو سڀ برهمڻ هين هئ. تڙ ٻاهر ڄاتي هو تو هنس اؤر ٻڙي هو ڄاتي هو، يهان (مڌوبن ۾) تمڪو سنگ هين برهمڻون ڪا هئ. آپس ۾ ڳيان کي چٽچٽ هين ڪرينگي. هر آپني راجڌاني استاپن ڪر رهي هئ. بابا آيا هوئا هئ، ايڪ ڊو ڪو يه ڀڪتي باپ ڪو ياد ڪرني کي بناتي رهو. پوچن پر پي ايڪ ڊو ڪو اشارا ديتي رهو ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. بهت بڙا سنگنن هئ نان. وهان تو وڪاري ساڻ ۾ رهتي هئ، تو اُنڪي ڪشش هوتي هئ. يهان تو ڪسڪي ڪشش نهيڻ هوتي. واريئرس، واريئرس کي ساڻ رهتي هئ. تمھارا ڪُتنمب يه هئ. ٻُڌي ۾ يهي رهتا هئ، جو ڪوئي ملي اُنڪو باپ ڪا پريچي ڊو ڪ پڳوان ڪو ياد ڪرتي رهو. ڊو باپ هئ نان. لوڪڪ باپ هوتي پي پڳوان ڪو ياد ڪرتي هو نان. وو لوڪڪ فادر هئ. لوڪڪ فادر ڪو ڳاڊ فادر نهيڻ ڪهينگي. يه هئ پر لوڪڪ باپ، ضرور ڳاڊ فادر سين ورثا ملتا هونگا. اُسي اُسي پوڻ پوڻ ڪرتي رهو. تڙ برهمڻ هو نان. سنياسي پي پوڻ پوڻ ڪرتي هئ نان. اس دنيا ڪا سُڪ ڪانگ وشتا کي سمان هئ، ڪتنا ڊڪ هئ. ستيگ ۾ هر ڪتنا سُڪي پوٽر رهتي هئ. وه تو هئ هٿ يوگي، نورتي مارگ والي. اُنڪا ڌرم هين الگ هئ. تڙ ڄانتي هو

ڀارت ڀرور تي مارگ ڪا ٿا، ديوي ديوتائون ڪا راجه ٿا، جو پوتر ٿي وهي پنت بني هئ.

ڀڪار تي پي رهتي هئ هي پنت پاون آڻو اؤر ڦر ڪه ديتي ڀرماتما سر ويا پي هئ. هم جاڪر جوتي جوت سمائينگي. ڀنرجنم ڪو پي نهين مانتي هئ. انيڪ مت هئ نان. دن ڀرت دن وردي هوتي رهتي هئ. يه پي بتانا هئ ڪ سنيا سيون ڪي وردي ڪسي هوتي هئ. نانگون ڪي پي وردي هوتي هئ، جسڪا جو ڌرم هئ، اسر هين رهن سين ڦر انت متي سو گتي هو جاتي هئ. جسڪا جو جاسي آڀياس ڪرتي هئ جسي ڪوئي شاستر آڌ ڀڙهتي هئ تو انت متي سو گتي، ڦر چوڻي پن ڀر هين شاستر ڪنڌ هو جاتي هئ. آڀي باپ ڪهتي هئ مٿن فلاڻا هون، يه هون، يه سڀ ديهه آڀماني ڪي باتين چور دو. آڀني ڪو اشريري آتما سمجهو اؤر باپ ڪو ياد ڪرو. اس شرير ڪو ديڪتي هوئي پي نهين ديڪو. ديهه سهت ديهه ڪي جو سنڀنڌ آڌ هئ، سڀڪو چورو. آڀني ڪو آتما نشچيه ڪرو، ڀرماتما ڪو ياد ڪرو. اسر ٿاثير بهت لگتا هئ. مايا ياد ڪرني نهين ديتي هئ. نهين تو وانڀرستي ڪي ليئي بهت سهج هئ. باپ خد ڪهتي هئ آڀي تم سڀ چوڻي ٻڙي سڀڪي وانڀرست آوستا هئ. ايڪ طرف وناش پي هوتا رهينگا دوسري طرف جنم پي ليتي رهينگي. ڀنرجنم لبنا هونگا تو آ جائينگي. ٻچي پي پڻڌا هونگي. ڦر وناش پي هو جائينگا. يه تو تم جاتي هو. ڪوئي گرپ ڀر هونگي، ڪوئي ڪهان، سڀ ختم هو جائينگي. سڀ آڀنا حساب چڪتو ڪر واپس جائينگي. حساب ڪتاب رها هوئا هونگا تو آڀي ريت سزائين ڪاني ڀرينگي. ڦر وه پي هلڪا هو جائينگا. ائسي نهين ڪ يوگ ڀر پي رهو اؤر پاپ پي ڪرتي رهو. ڪئين ٻچي ايڪ طرف ڇارت پي لڪتي رهتي اؤر ڦر ڪهتي مايا نين مونه ڪالا ڪر ديئا. مايا نين هراءِ ديئا تو ڪچا ڪهينگي نان. تو باپ سمجهاتي هئ ڪ تم ائسي سمجهو ڪ هم ٿوري دن يهان هئ ڦر چلي جائينگي. ان سڀڪا وناش هو رها هئ. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي، آڀنا ڇارت ديڪتي رهو. هم ڪتنون ڪو راستا بتاتي هئ اؤر ڀرشارت ڪراتي هئ. تن من دن سين روحاني شيوا ڀر مددگار بننا ڀري. ڪهتي هئ من ڪو امن نهين ڪر سڪتي. آتما تو هئ هين شانت. هم آتما آڀني ڀرمڌا ڀر جاڪر بئنينگي. ڪوئي دنيا ڪا سنڪلپ نهين آئينگا. ائسي نهين ڪ آنڪين بند ڪر ان ڪانشس هونا هئ. ائسي بهت سيڪتي پي هئ. 10-15 دن ان ڪانشس پي هو جاتي هئ. يه آڀياس ڪرتي هئ ڦر اتني سميه باد جاڳ جائينگي. جسي ٿاثير بامبس هوتي هئ تو انڪا پي ٿاثير هوتا هئ. يه اتني گهنتي باد ڦتينگي.

تم بچون ڪو پتا هئ ڪ هم يوگ لگا رهي هئ. جب تم ڀرڌان ڪچڙا نڪلينگا هم ستوپرڌان بن جائينگي تو ڦر اس شرير ڪو چور دينگي. هم آڀي يوگ ڪي ياترا ڀر هئ. ٿاثير ملا هوئا هئ ڦر يه شرير چورنا هين هئ ڦر سڀ ختم هو جائينگا. ٿاثير نوڻڌا هوئا هئ ڦر ڀڄاڙي ڀر مچرون سدرش شرير چورينگي. وناش هونگا، تم ڪرماتيت آوستا ڪو پائينگي ڦر وناش شروع هو جائينگا. وناش ڪا ٻڙا ڀاري سين هئ. يه ڊراما ڀر ڀاري نوڻڌا هئ. تم جاتي هو هماري آوستا ايڪ رس رهينگي. خوشي ڀر سديو هرشت رهينگي. يه دنيا تو خلاص

ميني ميني سڪيلڙي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا کا ياد پيار اؤر گُڏمار ننگه-
روحاني باپ کي روحاني بچون ڪو نمستي-

(1) تن، من، ٽن سين روحاني شيوا ۾ مددگار بننا هئ. سپڪو آلف ڪا پريچيه دي ورثي ڪا آڌڪاري بنانا هئ. وناش ڪي پهلِي ڪرماتيت بنني ڪي ليئي باپ ڪي ياد ۾ رهنا هئ.

(2) باپ سمان موه جيت بننا هئ. آتما ڪا آتما سين جو موه هو گيا هئ اُسي نڪال اِيڪ باپ سين لڳن لڳاني هئ.

ڪمزور ڪو دُور ڪرڻي ڪا سهج ساڌن هئ، جو پي ڪڇ سنڪلپ ۾ آتا هئ وهه باپ
ڪو اُڀڻ ڪر دو. سڀ ذميوارِي باپ ڪو ڏي دو تو سِير سَوَتَنتر هو جائينگي. صرف ايڪ درد
سنڪلپ رکو ڪ مئن باپ ڪا اُور باپ ميرا. جب اِس اَڌڪاري سوروپ ۾ اِسَت هونگي تو
اَڌينتا اَٽوميتيٽڪ نڪل جائينگي. هر سيڪنڊ يهه چيڪ ڪرو ڪ مئن باپ سمانِ سِر وِشڪتيون
ڪا اَڌڪاري ماسٽر سِر وِشڪتيوان هون!

سلوگن - شریمت کی اشاری پر ماں سیکنڈ ۾ نیاری اؤر پیاری بن جانا هین
تپسوی آتما کی نشانی هئ۔